

ת"פ 37802/09/15 - מדינת ישראל נגד מחמד שלוף (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

15 בדצמבר 2015

ת"פ 37802-09-15 מדינת ישראל נ' שלוף (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י בא-כוחה עו"ד דן תייר (פמ"ד)

נגד

מחמד שלוף (עציר) - בעצמו

הנאשם

ע"י באי-כוחו עו"ד אבו עאמר ועו"ד סטל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

כתב אישום מתוקן הוגש וסומן **במ/2**.

ניתנה והודעה היום, ג' בטבת התשע"ו, 15/12/2015, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

בא-כוח הנאשם:

זהו אכן ההסדר אליו הגענו. הסברתי אותו לנאשם והוא הבין את תכנו.

הנאשם:

אני מבין את ההסדר, אני יודע שביהמ"ש אינו צד להסדר, ואני מודה בעובדות כתב האישום המתוקן.

הכרעת-דין

עמוד 1

על יסוד הודאת הנאשם הנני מרשיע אותו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, ג' בטבת התשע"ו, 15/12/2015, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

בא-כוח המאשימה:

נבקש מביהמ"ש לכבד את ההסדר, לאור העובדה כי מזה פרק זמן החל צה"ל להחזיר את המסתננים שנתפסים בגבול בחזרה לרצועה. הדבר לא חל על אלו שבאים לביצוע פיגוע או עבירות אחרות. בנסיבות אלה טרם התקבלה החלטה סופית בכל התיקים. המדינה הפסיקה לנקוט הליכים משפטיים נגד המבצעים עבירה זו. למרות שאנו סבורים שהסיכון הבטחוני לא השתנה, דרך הטיפול היעילה יותר היא להשיבם. ייתכן שהמדינה תחזור בה ותשוב להעמיד לדין.

סעיף 6 מתייחס לעבירות שהזמן גרמן, וקובע שלגביהן לא צריך לחול בנוגע לתיקים שמתנהלים לפני שבוטל החיקוק, והדברים נכונים מקל וחומר לעבירות שרק מדיניות האכיפה השתנתה לגביהן, והוראות החיקוק לא בוטלו, ואף השינוי עשוי להיות זמני בפירוש. למרות כל זאת, יכולה להיות השפעה מסוימת על רמת הענישה, ולכן הגענו למסקנה שאפשר להגיע להסדר שעיקרו שינוי הוראות החיקוק להוראת חיקוק מקלה יותר, ולעונש המתאים להוראת החיקוק המקלה יותר. ההסדר נעשה גם נוכח מצבו הבריאותי של הנאשם.

בא-כוח הנאשם טוען לעונש:

בתיק זה הגענו להסדר לאור הנסיבות הכלליות, אך לא רק, שכן בנוסף ישנן נסיבות ייחודיות לתיק זה, שבגינן הגענו להסדר. ברור שהסדר זה לא יכול להוות תקדים או אינדיקציה לתיקים אחרים, והוא אך ורק לתיק זה. אנו חוזרים על הטענות העיקריות שטענו בישיבה הקודמת, ונבקש מביהמ"ש לכבד את ההסדר.

אבקש להעביר בדחיפות את עניינו של הנאשם לטיפול ועדת השליש.

הנאשם:

גזר-דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של שהייה בלתי חוקית, וזאת לאחר תיקונו של כתב האישום, כאשר בתחילה יוחסה להו עבירת הסתננות. הסדר זה שהוצג בפני בית המשפט הינו תולדה של מספר דיונים שנערכו בעניינם של מספר נאשמים, כאשר כל צד פרש את טיעונו ונימוקיו לחיזוק עמדתו, לרבות התייצבות נציגים בכירים הן מהפרקליטות והן

עמוד 2

מהסניגוריה הציבורית.

בקליפת האגוז, עיקר המחלוקת נסובה ביחס לעונשם של נאשמים שהועמדו לדין אולם טרם ניתן בעניינם גזר-דין חלוט. לאחר ששמעתי את נימוקי הצדדים להסדר סבורני כי מדובר בהסדר סביר, ועל-כן אאמץ. לא מצאתי להידרש למלוא הסוגיות הרבות הצריכות לעניין, אולם נדמה כי הצדדים הלכו במתווה שהוצג ונדון ברע"פ 4562/11 בעניין איברהים מוחתסב. מחד, ניתן משקל לכך שמדובר בעיקרון בעבירות שתלויות בזמן ובנסיבות, כאמור בסעיף 6 לחוק העונשין. בהקשר לכך עבירת השב"ח כבר הוכרה ככזו, (כאשר ביחס לעבירת ההסתננות שבגינה מלכתחילה הועמד לדין, לא מצאתי לצורך גזר-הדין לקבוע מסמרות האם סעיף 6 חל אם לאו).

אין מחלוקת כי המדיניות החדשה יש בה כדי להשליך על עונשם של אלה שטרם ניתן בעניינם גזר-דין, וגם זאת כאשר ברקע הדברים עומדת הוראת סעיף 5 לחוק העונשין, ור' בעניין זה הערת בית המשפט בעניין מוחתסב בפסקה 13, שם בית המשפט ציין כי הגם שמדובר בהנחיה אל מול הוראת חיקוק: **"הרציונאליים לתחולה למפרע של חיקוק מקל חלים גם בעניין שלפנינו מכוח היקש"**.

על דרך הכלל מותב זה היה גוזר בנסיבותיהם של נאשמים כדוגמת הנאשם שבפניי 11 חודשים מאסר בפועל יחד עם קנס ועונש צופה פני עתיד. הענישה המוצעת כיום, כך נדמה, עורכת את האיזון המתבקש בשים לב לנתונים שפורטו לעיל. לכל אלה יש להוסיף את מאפייניו האישיים של הנאשם שלפניי, שהינו צעיר בגיל, ללא הרשעות קודמות, עם בעיות רפואיות, אשר כניסתו היתה שלא בדרך מתוככמת וללא עבירות נלוות.

לא בלי קשר, וגם כן בהיקש מעניין מוחתסב (בו בית המשפט העליון פירט את אופן קבלת ההחלטות לרבות קיומו של נוהל ברור), מן הראוי שלהבא מדיניות חדשה, בין אם לגבי העמדה לדין ובין אם לגבי ענישה, תהיה מוצהרת, מנקודת זמן ברורה, לרבות התייחסות לנאשמים כדוגמת הנאשם שבפניי שטרם ניתן גזר-דין בעניינם ונמצאים "בין השמשות".

מכל מקום, בית המשפט מודה לצדדים על טיעוניהם הסדורים שהוצגו בדיונים השונים. כך טוב עשו שהשכילו להגיע בנסיבות אלו להסדר המוצע.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על כל הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 18.8.15;

ב. שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

שב"ס מתבקש להעביר את עניינו של הנאשם בהקדם לגורמים הרלוונטיים לשאלת ניכיון של שליש וניכוי מנהלי, בשים לב לתקופת מעצרו והעונש שהושת עליו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, ג' בטבת התשע"ו, 15/12/2015, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט